

SÜSS FEL NAP!”

A sok komoly írás mellé, most jöjjön egy kis ironia, szarkazmus, talán gúny is, ami sajnós a jelen helyzetünk súlyosságát nem nagyon tompítja.

Aki még emlékszik, az tudja, hogy Magyarország egyik ironikus megnevezése 1968. és a „rendszerváltozás”, 1990. között a **„legvidámabb barakk”** volt.

Azért, valljuk be, hogy –a mai viszonyokat tapasztalva- sok dologban nosztalgiával gondolhatunk arra, hogy milyen is volt az „Élet a legvidámabb barakkban”, főleg, ha összevetjük az életminőségünket az egykori „tábor” többi barakkjával. (Nyilván taglalhatnánk az akkori elnyomó kommunista rendszer bűneit és gyalázatát is napestig, de azon már túl vagyunk. Az ember mindig jobbat vár...)

Mára a Kelet egykori „legvidámabb barakkjából” a Nyugat legszánalmasabb barakkjává kezdünk válni. Nyilván egyik sem jó.

Ami nem változott, az az, hogy ma sem vitatható a „fentről jött parancs”, bár a jelszavak folyamatosan módosultak:

„Rákosi Mátyás: Aki nincs velünk, az ellenünk van.

Kádár János: Aki nincs ellenünk, az velünk van.

Grósz Károly: Aki ellenünk van, az is velünk van.

Gyurcsány Ferenc: Aki még mindig velünk van, az nincs magánál.

Orbán Viktor: Aki nincs velünk, az nincs is.”

Amióta a „Hatalom” nem a szakrális hierarchián (érdem és jellem) alapul, azóta járunk körbe-körbe.

Akik méltatlanul kerülnek vezetői szerepbe, nagyon hamar megfeledeknek arról, hogy **„a világ legmagasabb trónján is még mindig csak a saját fenekükön ülnek.”** A gyenge ember kezébe került hatalom mérge, ami mindent megfertőz.

Alekszandr Iszajevics Szolzsenyicin szavai pedig mai napig igazak: **„a korlátolt emberek kezébe adott korlátlan hatalom mindig kegyetlenségre vezet”.**

Így jut el a szakrális hierarchia nélküli társadalom végül mindig a **„nem a zsemle kicsi, elvtársak, hanem a pofátok nagy”** mondattól a **„mától kezdve lövünk”** fenyegetésig.

Csak idő kérdése, hogy a szabályok átlépjenek egy tűrészatáron. Bár a józanész határait lassan már átlépi a különböző „Operatív Törzsek” lángelméinek „aranyköpései”:

„A fa kitermelése továbbra sem jár erdőirtással...”

„A rendelkezésre álló gyógyszerek rendelkezésre állnak.”

„Aki beteg, ne menjen sehova.”

„Ne fogdossuk, és ne érintsük meg, amit sokan fogdosnak és megérintenek.”

„Aki esküvőre megy, kerülje a menyasszonytáncot.”

A végére pedig egy klasszikus:

„Ahogy híres költőnk, Wass Albert is mondja, ha az ünnep elérkezik, ünnepelj egészen.”

(Az eredeti így hangzik egyébként **Márai Sándortól**: „Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelj egészen. Öltözz fekete ruhát. Keféld meg hajad vizes kefével. Tisztálkodjál belülről és kívülről.”)

Az OMSZ meteorológusai pedig tanúsítsanak több „kompetenciát”! Mi az, hogy nem esett az eső? Felelősök kellene, ez egy súlyos „nemzeti”ügy, melyben az Operatív Törzs nyomozása az alábbi, súlyos tényeket állapította meg: „**valószínűleg egy áruló, soros bérenc meteorológus beugrott a Dunába és a víz alatt beszélgetett az ellenséges békaemberekkel a Nemzeti Tűzijáték megtorpedózásáról és a mi nagy vezérünk és a többi elvtárs meggyilkolásáról. Erről az utasítást egy ürgebőrbe varrt fém dobozban vette át.**”

"A kémekek nem úgy dolgoznak, hogy gyanút keltsenek. Épp ellenkezőleg! De pont az bennük a gyanús, hogy nem gyanúsak."

Bizonyára felismerték a szövegben Bacsó Péter 1969-ben készült, egykor betiltott kultikus filmszatórájának: A tanú c. filmnek a „szállóigéit”.

Ki gondolta volna, hogy még lesz valamikor aktualitása?

Ha már aktualitás:

“Mutasson nekem egyetlen embert ebben a tetves országban, akire ha kell, 5 perc alatt nem bizonyítom rá, hogy bűnös!”

"Aki mibennünk nem bíz, az önmagában sem bíz. Aki mibennünk nem bíz, az a mi fényes jövőnkben sem bíz. És aki a mi boldog, fényes jövőnkben nem bíz, az áruló."

A meteorológus-társadalom (is) minden bizonnyal okult a dologból. „Éberség elvtársak! Fő az éberség!”

A legtöbben mégiscsak megúszták. Többen azzal védekezhetek (A Tanú c. film alapján), hogy:

"- Végtelenül sajnálom az ügyet, Virág elvtárs, de hát én jó előre megmondtam, hogy én ideológiailag nem vagyok elég képzett. Az a fránya felhőkép a monitoron, olyan furcsán nézett ki, hogy hát talán a... fénytörés miatt. Ugye?"

Nekik nincs mitől félniük a továbbiakban:

„Bástya elvtárs már megbocsátott. A jegyszédőt internáltuk, ő felel az egész incidensért.

A jegyszédőnek az anyja egy malomtulajdonos kulák szeretője volt. Bevallotta. "

És minden jó lesz, ha a vége jó. Kinevezik majd az új OMSZ vezetőket, olyanokat, akik jóstehetségén nem fog a Brüsszeli ármány:

"- Magának másutt a helye. Komoly, felelős, vezető funkcióban. Mihez ért?"

- Semmihez. A gáthoz meg az ürgeöntéshez. Meg nem vagyok én képzett ideológiailag.

- Nem nyitok vitát, Pelikán. Szereti a mi nagy bölcs vezérünket?"

- Hát hogyne.

- Akkor nem lehet baj."

És, ha még bárkinek is lenne egy kis rossz érzése az üggyel (ügyekkel) kapcsolatban, akkor egy újabb klasszikus idézet:

"- Azért van egy kis rossz érzésem. Miért kell ekkora felhajtást csinálni? Mégiscsak becsaptuk az embereket.

- Ugyan, kit csaptunk be? Magunkat? Mi tudjuk, miről van szó. A kutatókat? Azok örülnek, hogy plecsni van a mellükön. A széles tömegeket? Azok úgyse esznek se narancsot, se citromot, de boldogok, hogy velünk ünnepelhetnek. Az imperialistákat? Ühüm, azoknak alaposan túljártunk az eszén. Nem szeretnék most a helyükben lenni! Kiadtuk a jelszót: legyen magyar narancs! És lett magyar narancs. Mi nem ígértünk a levegőbe, Pelikán."

És igaza van. Itt mindenki boldog. Szárnyal a Nemzet. Jobban élünk, mint az etiópok. A paradicsom meg zöld, aztán sárga és a TÖBBI...

Hagyni kell mindent a „szakértőkre”, akik éjt nappallá téve, vért izzadva dolgoznak ÉRTÜNK, választópolgárokért. Számunkra ők hozzák a fényt.

Ne gondolkozzunk azon, ami nem a mi dolgunk:

"Ezeken lovagol maga? Amit a vaksi szemével lát? A süket fülével hall? A tompa agyával gondol? Azt hiszi, fölér az a mi nagy céljaink igazságához?!"

Az Operatív Törzsek és akciótervek nemzeti szövevényében, a vakcinák, tűzijátékok és jégkármentesítők Kánaánjában, inkább örülünk, hogy már „soha” nem hangozhat el az alábbi párbeszéd:

" - Isten hozott, fiam!

- Meg egy fekete autó, Szentatyám."

Ha pedig mégis beleesnénk az ideológiailag képzetlenek és örök elégedetlenek, áram –és gáz nélküliek pöcegödrébe, akkor csak magunkra haragudhatunk, mert szóltak időben, hogy „aki nem vitte semmire az életben, az annyit is ér”.

És, ha mindezekén túl, még elkapna bennünket valamelyik éppen divatos dögvész-járvány és a nagyon elmés „aki beteg, ne menjen sehova” útmutatás ellenére orvos elé kerülnénk, csak ennyit mondjunk:

"- Mióta vannak memóriazavarai?

- Mit mióta?"

Ebből baj nem lehet...

- a fogadás- Ócs József